

ГОД. XVIII.

ОКТОМВРИЙ 1940.

КНИЖКА 1.

И. Стубелъ

ПѢСЕНЬ

По нивитѣ богати
вижъ сърпъ до сърпъ блести,
тамъ жъналъ е баща ти,
ще жънешъ днесъ и ти.

Земята диша будна,
гори отъ зной и плодъ,
и твойта пѣсень чудна
вещае новъ животъ.

Свѣткавична, свободна,
кънти, кънти далечъ
ти, наша пѣсень родна,
ти, мѣдра, свята речь!..

